

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE
Zagreb, Koturaška 43/IV

KLASA: UP/II-034-02/19-01/308

URBROJ: 354-01/19-7

Zagreb, 23. svibnja 2019.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, u vijeću sastavljenom od članova: Nelice Vidić, zamjenice predsjednika te Dragice Markanović i Gorana Bukvića, članova, u žalbenom predmetu žalitelja Mobilita Evolva d.o.o., Zagreb, OIB: 49776278191, zastupanog po opunomoćeniku Marijanu Vešligaju, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Vešligaj i Sliepčević j.t.d. iz Zagreba, na dokumentaciju o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2019/S 0F2-0010917, predmet nabave: izrada idejnog, glavnog i izvedbenog projekta rekonstrukcije državne ceste DC 3/011 od DC1 stacionaža 0+000 do stacionaže 1+622,00 km, naručitelja Grad Karlovac, Karlovac, OIB: 25654647153, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave („Narodne novine“, broj 18/13., 127/13. i 74/14.) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj 120/16., dalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Poništavaju se točke 26.1.1. i 27.1.5. dokumentacije o nabavi, kao i sljedeći dijelovi Projektnog zadatka: točke 1 i 8; točke 1, 5 i 6 Općih zahtjeva Grada Karlovca te Posebna napomena, kao i stavka A) Troškovnika u dijelu koji se odnosi na „Idejni građevinski projekt - prometnih i hodnih površina, urbane opreme i nužne hortikulture“, u dijelovima zahvaćenima nezakonitošću, a kako je to obrazloženo u obrazloženju Rješenja, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2019/S 0F2-0010917, predmet nabave: izrada idejnog, glavnog i izvedbenog projekta rekonstrukcije državne ceste DC 3/011 od DC1 stacionaža 0+000 do stacionaže 1+622,00 km, naručitelja Grad Karlovac, Karlovac.
2. Nalaže se naručitelju Grad Karlovac, Karlovac, da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave nadoknadi žalitelju Mobilita Evolva d.o.o., Zagreb, troškove žalbenog postupka, u iznosu od 5.781,25 kuna.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj Grad Karlovac, Karlovac, objavio je 26. ožujka 2019. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje: EOJN RH) poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi (dalje: DON) u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2019/S 0F2-0010917, predmet nabave: izrada idejnog, glavnog i izvedbenog projekta rekonstrukcije državne ceste DC 3/011 od DC1 stacionaža 0+000 do stacionaže 1+622,00 km.

Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda, s relativnim značajem cijene 60 % te iskustva angažiranih osoba 40 %.

Na sadržaj dokumentacije o nabavi urednu žalbu je 5. travnja 2019. godine Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave izjavio te naručitelju u roku za žalbu dostavio, žalitelj Mobilita Evolva d.o.o., Zagreb.

Žalitelj u žalbi, u bitnom, osporava zakonitost dijela dokumentacije o nabavi, žalbenim zahtjevom predlaže poništiti dijelove dokumentacije o nabavi te traži da mu se naknade troškovi žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 5.781,25 kuna.

U odgovoru na žalbu naručitelj, u bitnom, osporava navode žalitelja te predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu.

U tijeku postupka pred ovim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od obavijesti o nadmetanju, dokumentacije o nabavi te drugih dokaza.

Žalba je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je osnovana.

Žalitelj u žalbi navodi da u t. 26.1.1. DON traženje minimalnog promjera cjevovoda promjera DN 250 ili više (za magistralne vodoopskrbne cjevovode), DN 250 ili više (za vodoopskrbne cjevovode) i promjera 600 mm ili više (za kanalizacijske cjevovode) nije vezano uz predmet nabave odnosno nije razmjerno predmetu nabave, jer projektnim zadatkom uopće nisu definirani promjeri magistralnih cjevovoda, cjevovoda i kanalizacijskih cjevovoda. Navodi da se na str. 26 projektnog zadatka (u dijelu projektnog zadatka izrađenog od strane Vodovoda i kanalizacije d.o.o.) navodi da je u predmetnom zahvatu potrebno predvidjeti izgradnju jednog magistralnog cjevovoda i jednog opskrbnog cjevovoda te da se pritom uopće ne govori o eventualnim promjerima predmetnih magistralnih i opskrbnih cjevovoda. Također, žalitelj navodi da se na str. 34 projektnog zadatka (u dijelu projektnog zadatka izrađenom od strane Vodovoda i kanalizacije d.o.o. koji se odnosi na odvodnju) navodi da je odvodnju potrebno projektirati na način da se uz glavne kanale predvide i izvodi iz revizijskih okana koji će osigurati priključenje bočnih ulica, postojećih objekata i prespajanja postojećih priključaka (objekata i slivnika) i sekundarnih sustava te navodi da se niti ovdje ne govori o eventualnim promjerima predmetnih kanalizacijskih cjevovoda. Smatra da vrste cjevovoda (magistralni, opskrbni i kanalizacijski) nisu definirani promjerima nego svojim funkcijama i važnošću te da ovakvo definiranje prethodnih referenci kao uvjeta sposobnosti nije povezano sa predmetom nabave niti razmjerno predmetu nabave pa bi zbog toga naručitelj morao maknuti navedenu odredbu o promjerima iz točke 26.1.1. DON. Nadalje, žalitelj tvrdi i da je naručitelj u odgovoru na upit objavljenom u EOJN 5.4.2019. godine potvrdio da se pojam magistralnog cjevovoda ne definira promjerom kada je potvrdio da će za predmetnu referencu prihvatiti ductil DN 150, koji po izričitom traženju iz točke 26.1.1. DON ne bi ispunjavao uvjet cjevovoda promjera DN 160 pa je slijedom navedenog ovo traženje iz točke 26.1.1. DON nejasno, neprecizno i dvojbeno te ne omogućava podnošenje usporedivih ponuda i time protivno članku 200. st. 1. ZJN 2016.

Provjeravajući osnovanost ovog žalbenog navoda utvrđeno je da je točkom 26.1.1. DON propisano: „Za dokazivanje tehničke i stručne sposobnosti gospodarskog subjekta traži se popis glavnih usluga izvršenih u godini u kojoj je započeo postupak nabave i tijekom tri godine koje prethode toj godini. Ponuditelj mora imati pružene iste ili slične usluge kao što je predmet nabave (projektiranje državne ceste, projektiranje javne vodoopskrbe - magistralnog cjevovoda,

projektiranje javne vodoopskrbe - vodoopskrbnog cjevovoda i projektiranje javne mješovite gravitacijske odvodnje) koje se odnose (kumulativno) na: najmanje jedan ugovor za usluge projektiranja državne ceste, u pojedinačnoj vrijednosti od minimalno 500.000,00 kuna, najmanje jedan ugovor (ili kumulativno najviše 3 ugovora) za usluge projektiranja javne vodoopskrbe, magistralnog vodoopskrbnog cjevovoda, promjera DN 250 ili više), u dužini od minimalno 800 metara, najmanje jedan ugovor (ili kumulativno najviše 3 ugovora) za usluge projektiranja javne vodoopskrbe, vodoopskrbnog cjevovoda, promjera DN 160 ili više), u dužini od minimalno 800 metara, najmanje jedan ugovor (ili kumulativno najviše 3 ugovora) za usluge projektiranja javne mješovite gravitacijske odvodnje, kanalizacijskog cjevovoda, promjera 600 mm ili više), u dužini od minimalno 800 metara.“.

Kao što je razvidno iz citirane točke DON, naručitelj je uvjetovao dokazivanje tehničke i stručne sposobnosti iz t. 26.1.1. referencama o izvršenim uslugama projektiranja nekoliko različitih vrsta cjevovoda određenih promjera. Međutim, navedeno traženje iz DON kontradiktorno je navodu naručitelja iz odgovora na žalbu u kojem sam naručitelj priznaje da točne dimenzije projektiranih cjevovoda nije moguće definirati projektnim zadatkom, već će biti poznate tek po izradi projektne dokumentacije i detaljnijih hidrauličkih proračuna koji su dio projektnog zadatka te da ovise o odabranim materijalima kao i o odabranoj varijanti načina opskrbe i odvodnje koju će dati projektant na temelju kojeg će biti razrađeno projektantsko rješenje. Međutim, ako je to tako, tj. ako će točne dimenzije cjevovoda ovisiti o navedenom, onda nije jasno na zašto je naručitelj kao uvjet tehničke i stručne sposobnosti propisao iskustvo na projektiranju cjevovoda upravo tih promjera. Nadalje, naručitelj navedenom točkom DON traži, između ostalog, i najmanje jedan ugovor (ili kumulativno najviše 3 ugovora) za usluge projektiranja javne vodoopskrbe, vodoopskrbnog cjevovoda, promjera DN 160 ili više), dok u odgovoru na upit gospodarskog subjekta objavljenom u EOJN 5.4.2019. godine, potvrđuje da će za predmetnu referencu prihvatiti Ductil DN 150 te u odgovoru na žalbu navodi da je odgovorom na upit od 5.4.2019. želio pokazati dobru namjeru kada je potvrdio da će prihvatiti i promjer 150 mm, budući da se promjer 160 mm više ne proizvodi. Naručitelj uz odgovor na žalbu nije dostavio dokaze kojima bi dokazao koje je postojeće stanje, odnosno postojeći promjeri cjevovoda koji su postavljeni, a koje navodi u odgovoru na žalbu, te uzimajući u obzir i navod iz naručiteljevog očitovanja da će dimenzije projektiranog cjevovoda tek biti poznate, nije jasno zašto je naručitelj kao uvjet tehničke i stručne sposobnosti propisao iskustvo na projektiranju cjevovoda upravo tih promjera odnosno nije jasno na temelju čega je naručitelj utvrdio da navedeno predstavlja dovoljnu razinu iskustva. Slijedom svega naprijed navedenog, žalbeni navod je ocijenjen kao osnovan.

Nadalje, žalitelj navodi da se u točki 26.1.1. DON traži kao referenca samo jedan ugovor za usluge projektiranja državne ceste, (definiran samo vrijednošću ugovora) te se istovremeno traži čak tri različita ugovora za projektiranje različitih vrsta cjevovoda (koji se tu definiraju vrstama, pa čak i promjerima). Navodi da se u nazivu i opisima predmeta nabave (iz DON-a i projektnog zadatka) naglašava projekt rekonstrukcije državne ceste, bez isticanja projektiranja magistralnih cjevovoda, opskrbnih cjevovoda i kanalizacijskih cjevovoda pa zbog toga ovakav odnos uvjeta stručne sposobnosti odnosno propisanih referenci u točki 26.1.1. DON nije povezan sa predmetom nabave i razmjeran predmetu nabave. Osim toga, žalitelj navodi da je navedeno protivno čl. 256. st. 3. ZJN koji propisuje da se prilikom određivanja kriterija za odabir gospodarskog subjekta može tražiti samo minimalna razina sposobnosti koja osigurava da će gospodarski subjekt biti sposoban izvršiti ugovor o javnoj nabavi. Smatra da ponuditelj koji dokaže da je izvršio projektiranje jednog opskrbnog cjevovoda nedvojbeno dokazuje da je sposoban izvršiti projektiranje magistralnog cjevovoda i obratno.

Točkom 12. DON – „Opis predmeta nabave“, propisano je da postupak javne nabave obuhvaća izradu idejnog, glavnog i izvedbenog projekta rekonstrukcije državne ceste DC 3/011 od DC1 stacionaža 0+000 do stacionaže 1+622,00 km. Također, na stranici 3 projektnog zadatka

(u dijelu projektnog zadatka izrađenom od strane Grada Karlovca) navodi se da je predmet projektnog zadatka rekonstrukcija kolnika na državnoj cesti DC31011, od križanja sa državnom cestom DC1 do stacionaže 1+622,00 km, uključujući sva križanja i planirane rotore sa gradskim i lokalnim prometnicama, izgradnja biciklističkih staza na mjestima gdje je to moguće rekonstrukcija pješačkih staza te rješavanje oborinske odvodnje prometnice. Na str. 26 projektnog zadatka je navedeno: „U predmetnom zahvatu potrebno je predvidjeti izgradnju jednog magistralnog cjevovoda i jednog opskrbnog cjevovoda. Osim toga, potrebno je osigurati opskrbu vodom pojedinih gradskih četvrti i jedinstveni izlaz s kontrolnim regulacijskim oknom. Projekt je neophodno uskladiti s Konceptijskim rješenjem vodoopskrbe grada Karlovca, projektom Vodoopskrbnog cjevovoda VC Švarča – Luščić, projektom Lokacija regulacija tlakova, projektom izgradnje vodoopskrbnog cjevovoda Donja Švarča - Senjska te s projektima Grada Karlovca, Hrvatskih cesta i Elektre Karlovac, kao i projektom rekonstrukcije kanalizacije za ovaj isti obuhvat.“.

Projektom su, dakle, osim prometnice, obuhvaćeni i cjevovodi. Ovo tijelo navodi da nije sporno naručiteljevo traženje više referenci za usluge projektiranja različitih vrsta cjevovoda (tri) u odnosu na traženje broja referenci koje se odnose na projektiranje državne ceste (jedna), dok god se reference iz prije izvršenih ugovora, kao dokaz tehničke i stručne sposobnosti, traže u vezi s predmetom nabave. U konkretnom postupku javne nabave, iz opisa i predmeta nabave iz dokumentacije o nabavi, kao i iz projektnog zadatka razvidno je da se radi o projektiranju javne vodoopskrbe (magistralnog i vodoopskrbnog cjevovoda) i projektiranju javne mješovite gravitacijske odvodnje.

Međutim, naručitelj je postupio protivno čl. 256. st. 3. ZJN 2016 u odnosu na traženje iskustva u projektiranju državne ceste. Naime, naručitelj je u t. 26.1.1. DON propisao da ponuditelj mora imati pružene *iste ili slične* usluge kao što je predmet nabave (projektiranje državne ceste, itd.) koje se odnose (kumulativno) na najmanje jedan ugovor za usluge projektiranja državne ceste, u pojedinačnoj vrijednosti od minimalno 500.000,00 kuna. Dakle, iako je u uvodu navedene točke 26.1.1. DON naveo da ponuditelj mora imati pružene iste ili slične usluge kao što je predmet nabave te još dodatno naveo da, među ostalim, misli i na projektiranje državne ceste, u narednom dijelu iste točke, gdje naručitelj nabroja ugovore, tražio je „najmanje jedan ugovor za usluge projektiranja državne ceste u pojedinačnoj vrijednosti od minimalno 500.000,00 kuna, dakle, bez da je propisao državne *ili slične* ceste pa proizlazi da ponuditelji mogu dokazivati tehničku i stručnu sposobnost samo referencama koje se odnose na državne ceste, a što predstavlja traženje razina tehničke i stručne sposobnosti viših od minimalnih. Navedeno propisivanje naručitelja je protivno čl. 256. st. 3. i 4. ZJN 2016, a u svezi s člankom 268. stavak 5. ZJN 2016 te ujedno predstavlja i osobitu bitnu povredu postupka javne nabave na koju ovo državno tijelo pazi po službenoj dužnosti (članak 404. stavak 2. točka 7. ZJN 2016). Slijedom svega naprijed navedenog, ovaj žalbeni navod je osnovan.

Nadalje, žalitelj navodi da je naručitelj točkom 27.1.5. DON odredio da sukladno čl. 263. st. 1. ZJN 2016 može od ponuditelja koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu zatražiti, a sve radi dokazivanja traženih kriterija za odabir gospodarskog subjekta: „Popis ugovora o uslugama izvršenih u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom tri godine koje prethode toj godini. Popis mora sadržavati vrijednost usluga, datum i naziv druge ugovorne strane. Ponuditelj mora uz traženi popis dostaviti potvrdu (potvrde) investitora da je uredno izvršio pružene usluge.“. Žalitelj citira članke 268., st. 1., 2. i 3. te članak 264. stavak 2. ZJN 2016 te smatra da je zbog toga navedena odredba protivna ZJN.

Provjeravajući osnovanost ovog žalbenog navoda utvrđeno je da je naručitelj točkom 27.1.5. DON (naziv dokumenta u EOJN RH: PRVA IZMJENA Dokumentacije o nabavi.doc, objavljeno 26.03.2019. u 08:53 sati) propisao sljedeće: „Gospodarski subjekt kao dokaz ispunjavanja kriterija iz Točke 26.1.1. u ponudi dostavlja: ispunjeni ESPD obrazac (Dio IV. Kriteriji za odabir, Odjeljak C: Tehnička i stručna sposobnost: točka 1c). Javni Naručitelj,

sukladno članku 263. st. 1. Zakona o javnoj nabavi, može od ponuditelja koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu zatražiti, a sve radi dokazivanja traženih kriterija za odabir gospodarskog subjekta: Popis ugovora o uslugama izvršenih u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom tri godine koje prethode toj godini. Popis mora sadržavati vrijednost usluga, datum i naziv druge ugovorne strane. Ponuditelj mora uz traženi popis dostaviti potvrdu (potvrde) investitora da je uredno izvršio pružene usluge.“.

Članak 268. stavak 1. točka 1. ZJN 2016 propisuje da se tehnička i stručna sposobnost gospodarskog subjekta, u skladu s prirodom, količinom ili važnosti, i namjenom radova, robe ili usluga, može dokazati s jednim ili više sljedećih dokaza: popis radova izvršenih u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom pet godina koje prethode toj godini. Nadalje, članak 268. stavak 1. točka 3. ZJN 2016 predviđa da se tehnička i stručna sposobnost gospodarskog subjekta, u skladu s prirodom, količinom ili važnosti, i namjenom radova, robe ili usluga, može se dokazati s jednim ili više sljedećih dokaza: popis glavnih usluga pruženih u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom tri godine koje prethode toj godini. Stavak 2. tog članka propisuje da popis iz stavka 1. točke 1. toga članka sadržava ili mu se prilaže potvrda druge ugovorne strane o urednom izvođenju i ishodu najvažnijih radova, dok stavak 3. navedenog članka određuje da popis iz stavka 1. točaka 2. i 3. ovoga članka sadržava vrijednost robe ili usluga, datum te naziv druge ugovorne strane. S obzirom na to da se u predmetnom postupku javne nabave radi o nabavi usluga, a da po citirani članak 268. stavak 2. ZJN 2016 predviđa potvrdu druge ugovorne strane samo uz popis ugovora o radovima (potvrde druge ugovorne strane o urednom izvođenju i ishodu najvažnijih radova), naručitelj nije smio točku 27.1.5. DON propisati na citirani način, budući da je time postupio suprotno članku 264. stavak 2. ZJN 2016 koji propisuje da javni naručitelj ne smije zahtijevati od gospodarskog subjekta druge načine dokazivanja osim načina propisanih ovim pododjeljkom te pododjeljkom 4. ovoga odjeljka. Slijedom svega naprijed navedenog, žalbeni navod je ocijenjen osnovanim.

Žalitelj navodi da odredbe projektnog zadatka i troškovnika nisu usklađene, jer se u prvom retku troškovnika pod A „Idejni projekt i elaborati“, navodi: „Idejni građevinski projekt prometnih i hodnih površina, urbane opreme i nužne hortikulture“. Žalitelj navodi da se ovime traži da idejni građevinski projekt mora sadržavati, između ostalog, i urbanu opremu. S druge strane, tvrdi žalitelj, projektni zadatak uopće ne sadrži odredbu koja se to urbana oprema u idejnom građevinskom projektu traži. Smatra da je zbog ovakvog traženja u troškovniku koje istovremeno nije sadržano u projektnom zadatku cijela DON protivna čl. 200. st. 1. ZJN.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da je sam ponuditelj u svojoj ponudi u obvezi odrediti koja je to urbana oprema koja će se koristiti u idejnom projektu, a koji je predmet ove nabave.

Ispitujući osnovanost ovog žalbenog navoda izvršen je uvid u troškovnik usluge izrade projektne dokumentacije koji u stavci A „Idejni projekt i elaborati – u 6 primjeraka“ propisuje: „Idejni građevinski projekt - prometnih i hodnih površina, urbane opreme i nužne hortikulture“. Međutim, ovako naveden zahtjev iz troškovnika kojim se traži „urbana oprema“, a bez da je igdje u projektnom zadatku naručitelj naveo i precizirao što pod time misli, čak štoviše, u odgovoru na žalbu navodi da sami ponuditelji trebaju to odrediti, traženje nije sukladno članku 200. stavak 1. ZJN 2016 koji propisuje da dokumentacija o nabavi mora biti jasna, precizna, razumljiva i nedvojbeno te izrađena na način da omogućiti podnošenje usporedivih ponuda. Slijedom navedenog, žalbeni navod je osnovan.

Žalitelj, nadalje, navodi da odredbe projektnog zadatka nisu sukladne zakonima i podzakonskim aktima iz područja građevinarstva te da se na stranici 19 projektnog zadatka, pod točkom 13.5 navodi da je „projektant odgovoran za kompletnost i usklađenost projekta (...)“. Žalitelj navodi da je navedena točka protivna članku 52. Zakona o gradnji, budući da su točkom 35. DON predviđeni projektanti građevinskog, arhitektonskog, elektrotehničkog i prometnog

projekta pa je očito da za cjelovitost mora odgovarati glavni projektant, a ne kako je u projektnom zadatku na stranici 19 navedeno projektant. Smatra da je naručitelj projektni zadatak, u smislu odgovornosti, bio dužan preciznije i transparentnije definirati.

Nadalje, žalitelj navodi da se na stranici 18 projektnog zadatka pod 13.3. navodi da „plan izvođenja radova treba uskladiti sa planom privremene regulacije prometa zbog posebnog značenja prometnice.“. Žalitelj navodi da je plan izvođenja radova definiran Pravilnikom o zaštiti na radu na privremenim gradilištima („Narodne novine“, broj 48/18.) koji definira obvezni sadržaj navedenog plana izvođenja radova te se radi o planu izvođenja radova koji je po svojoj prirodi vezan uz materiju zaštite na radu na gradilištu i istoga nije moguće usklađivati s drugim planovima. Osim toga, navodi, plan izvođenja radova uopće u svom sadržaju nema dodirnih točaka s planom privremene regulacije prometa koji se bavi samom materijom prometa izvan samog privremenog radilišta za vrijeme izvođenja radova. Smatra da je naručitelj i ovaj dio projektnog zadatka bio dužan preciznije i transparentnije definirati.

Točkom 13.5. projektnog zadatka – „Odgovornost projektanta“, propisano je: „Projektant je odgovoran za kompletnost i usklađenost projekta, racionalnost, izvodljivost, tehničku ispravnost predloženih rješenja te računsku točnost proračuna i izmjera kao i troškovnika. Projektant je odgovoran za poštivanje svih i propisa koji su relevantni za izradu projekata. Tijekom izrade projekta, projektant je obavezan pravovremeno izvještavati ovlaštenu osobu naručitelja o fazama razrade projekta, kako bi se eventualne primjedbe pravovremeno otklonile. Za pojedine ključne faze projekta projektant treba prethodno dobiti odobrenje naručitelja. Naručitelj zadržava pravo primjedbi i sugestija na pojedina projektna rješenja, kompletnost i nivo razrade projekta, a projektant se obvezuje postupiti po svim opravdanim primjedbama naručitelja bez prava na dodatnu naknadu. (...)“.

Točkom 35. predmetne DON predviđeni su projektanti građevinskog, arhitektonskog i elektrotehničkog projekta te projektant prometnog elaborata.

Članak 52. stavak 1. Zakona o gradnji („Narodne novine“, broj 153/13., 20/17. i 39/19.) propisuje da ako u projektiranju sudjeluje više projektanata, za cjelovitost i međusobnu usklađenost projekata odgovoran je glavni projektant.

S obzirom na to da naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da je svakom ozbiljnom ponuditelju jasno da se radi o glavnom projektantu, dok je citiranom točkom 13.5. projektnog zadatka propisao da je *projektant* odgovoran za kompletnost i usklađenost projekta, racionalnost, izvodljivost (...), bez da je precizirao koji projektant, u uvjetima kad je točkom DON predviđeno više projektanata, postupio je protivno odredbi članka 52. Zakona o gradnji. Žalbeni navod je u ovom dijelu osnovan.

Također, točkom 13.3. projektnog zadatka – „Plan izvođenja radova“, propisano je: „U sklopu izrade projektne dokumentacije Koordinator I obavezan je izraditi Plan izvođenja radova sukladno članku 55. Zakona o zaštiti na radu (NN br.71/14) i Pravilnik o zaštiti na radu sa privremenim ili pokretnim gradilištima (N.N. br. 51/08). Naručitelj na prijedlog projektanta imenuje Koordinatora I. Plan izvođenja radova uskladiti sa planom privremene regulacije prometa zbog posebnog značenja prometnice.“.

Provjeravajući osnovanost ovog žalbenog navoda izvršen je uvid u projektni zadatak te utvrđeno da su privremena regulacija prometa (točka 9. – elaborat privremene regulacije prometa) i plan izvođenja radova (točka 13.3.) međusobno povezani te moraju biti usklađeni iz razloga što privremena regulacija prometa određuje faze izvođenja radova, a za izvođenje radova se radi spomenuti plan izvođenja radova. Također, radi se o važnoj i prometno opterećenoj državnoj cesti stoga je nužno da plan izvođenja radova bude usklađen s elaboratom privremene regulacije prometa kako ne bi došlo do zastoja i sl., ili kada je potrebno u potpunosti zatvoriti dionicu ceste za sav promet, predvidjeti točno određene alternativne pravce prometovanja, kao i procijenjeno vrijeme trajanja takve regulacije prometa, itd. U elaboratu privremene regulacije prometa također je predviđeno da sva potrebna privremena prometna signalizacija za predložene načine regulacije prometa tijekom izvođenja predmetnih radova

mora biti jasno specificirana i njene lokacije točno određene. U dijelu u kojem žalitelj navodi da plan izvođenja radova nije moguće usklađivati s drugim planovima i da nema dodirnih točaka s planom privremene regulacije prometa, ovaj žalbeni navod ocijenjen je neosnovanim.

Zaključno, žalitelj navodi da projektni zadatak sadrži čitav niz odredaba koje nisu jasne, precizne, razumljive i nedvojbene te izrađene na način da omogućuju podnošenje usporedivih ponuda te pojedinačno nabraja točke (stavke) projektnog zadatka za koje smatra da nisu u skladu sa ZJN 2016 i ostalim pozitivnim propisima:

Žalitelj navodi da se na stranici 5 projektnog zadatka, pod točkom 1 navodi: „Svi projektanti su u obavezi prije izrade ponude za izradu projektne dokumentacije obići predmetnu dionicu, te utvrditi sve relevantne činjenice i elemente za nuđenje navedenih usluga, te će se smatrati da njihova ponude uključuje sve radove i usluge potrebne za izradu kvalitetne projektne dokumentacije, bez obzira da li je to u projektnom zadatku posebno navedeno i naglašeno.“. Žalitelj navodi da se ovakvom odredbom ponuditelj dovodi u nejasnu situaciju da će stvarni predmet izvršenja biti i neka usluga koja ne predstavlja dio projektnog zadatka. Smatra da je ponuditelj dužan izvršavati ugovor o javnoj nabavi koji je obuhvaćen projektnim zadatkom i izraditi kvalitetnu projektnu dokumentaciju koja je definirana projektnim zadatkom te ne bi mogao izvršavati radove i usluge koje ne proizlaze iz projektnog zadatka. U protivnom bi ponuditelj, tvrdi žalitelj, prilikom izvršenja ugovora bio prepušten samovolji naručitelja koji bi se mogao pozivati da su bilo koji radovi ili usluge potrebne za izradu kvalitetne projektne dokumentacije, što se moglo utvrditi obilaskom predmetne dionice. Obilazak predmetne dionice svakako ne može biti dostatan u slučaju situacije kada činjenice nisu dostupne samim očevidom (podzemni vodovi, iskopi i sl.).

Uvidom u točku 1 projektnog zadatka predmetnog postupka javne nabave utvrđeno je da je propisano kako su svi projektanti u obavezi prije izrade ponude za izradu projektne dokumentacije obići predmetnu dionicu, te utvrditi sve relevantne činjenice i elemente za nuđenje navedenih usluga, te će se smatrati da njihova ponude uključuje sve radove i usluge potrebne za izradu kvalitetne projektne dokumentacije, bez obzira da li je to u projektnom zadatku posebno navedeno i naglašeno. Međutim, ovakva odredba je protivna članku 200. stavak 1. ZJN 2016. Naime, naručitelj može u dokumentaciji propisati obilazak lokacije, ali taj obilazak ne može za posljedicu imati izmjenu sastavnih dijelova predmeta nabave opisanih u dokumentaciji o nabavi, budući da predmet nabave mora biti opisan na jasan, nedvojbena, potpun i neutralan način koji osigurava usporedivost ponuda u pogledu uvjeta i zahtjeva koje je javni naručitelj postavio (članak 205. stavak 1. ZJN 2016). Naručitelj mora navesti u projektnom zadatku što traži, budući da je ovakvo traženje preširoko, neprecizno i dvojbeno, jer ponuditelji ne mogu sa sigurnošću znati koji su to sve radovi, a time niti podnijeti usporedive ponude. Slijedom navedenog, ovaj žalbeni navod je ocijenjen osnovanim.

Žalitelj navodi da je na stranici 14 projektnog zadatka, pod točkom 8 propisano: „Projektant mora izraditi Elaborat zaštite od buke na svim dijelovima predmetne infrastrukture na kojima postoji zakonska obaveza izrade takvog elaborata.“. Žalitelj navodi da je ova odredba nejasna jer je naručitelj dužan navesti u projektnom zadatku postoji li i u kojim dijelovima prometne infrastrukture zakonska obveza, ili ne postoji. Naručitelj je isto obavezan definirati zbog načela transparentnosti.

Uvidom u točku 8 projektni zadatak predmetnog postupka javne nabave utvrđeno je da je istim propisano kako projektant mora izraditi Elaborat zaštite od buke na svim dijelovima predmetne infrastrukture na kojima postoji zakonska obaveza izrade takvog elaborata. Međutim, i ova odredba je protivna članku 200. stavku 1. ZJN 2016, budući da naručitelj nije jasno, precizno i nedvojbeno odredio dijelove predmetne infrastrukture na kojima postoji zakonska obaveza izrade takvog elaborata. Slijedom navedenog, ovaj žalbeni navod je osnovan.

Žalitelj navodi da se na stranici 18 projektnog zadatka, pod točkom 13.2 navodi: „Uz kvalitetno korišteni računalni program omogućiti projektiranje više varijantnih rješenja u relativno kratkom vremenskom razdoblju te potencijalno i njihovu usporedbu u fazi projektiranja“. Žalitelj navodi da je ova odredba nejasna, budući je nejasan termin „kvalitetno korišteni računalni program“. Nadalje, navodi da se u predmetnom projektu točno zna trasa ceste te ne postoji više varijanti rješenja te ostaje potpuno nejasno značenje ovog navoda.

Uvidom u točku 13.2. projektnog zadatka – „Izrada prezentacije rješenja s vizualizacijom“, utvrđeno je da je istom propisano: „Uz kvalitetno korišteni računalni program omogućiti projektiranje više varijantnih rješenja u relativno kratkom vremenskom razdoblju te potencijalno i njihovu usporedbu u fazi projektiranja. Dostaviti prostorni prikaz projektnih rješenja (vizualizacija) kako bi se omogućila kvalitetna prezentacije projekta naručiteljima i budućim korisnicima.“. Provjeravajući osnovanost ovog žalbenog navoda ovo tijelo je ocijenilo kako sintagmom „kvalitetno korišteni računalni program“ naručitelj samo opisuje način korištenja („rukovanja“) istim, i to na način da se ostvari svrha zacrtana ovom točkom projektnog zadatka. Također, iz ove odredbe ne proizlazi da je potrebno izraditi više varijanti trase, nego više načina rješavanja raskrižja i konačne rekonstrukcije državne ceste. Slijedom navedenog, ovaj žalbeni navod je neosnovan.

Nadalje, žalitelj navodi kako je na stranici 21 projektnog zadatka, pod „Uvjeti Grada Karlovca po stacionažama“, pod 2. propisano: „Projektant treba razmotriti izgradnju rotora na stacionaži 0+218 ili kao alternativu novo semaforizirano raskrižje jer je postojeće dotrajalo.“. Žalitelj navodi da predmetna projektna dokumentacija predstavlja idejni, glavni i izvedbeni projekt rekonstrukcije državne ceste, a ne prometnu studiju ili prometni model temeljem kojeg bi se odlučilo za određeno prometno rješenje (rotor odnosno semaforizirano raskrižje) pa je zbog toga nejasna i ova odredba, budući projektni zadatak u ovom postupku niti troškovnik ne sadrži prometnu studiju ili prometni model koji bi trebao riješiti ovu prometnu dvojbu.

Uvidom u točku projektnog zadatka „Uvjeti Grada Karlovca po stacionažama“, utvrđeno je da je u točki 2 propisano kako projektant treba razmotriti izgradnju rotora na stacionaži 0+218 ili kao alternativu novo semaforizirano raskrižje, jer je postojeće dotrajalo. Međutim, iako projektni zadatak ne predstavlja prometnu studiju, kako to navodi žalitelj, navedeno traženje nije suprotno članku 200. stavak 1. ZJN 2016 budući da je propisano kako projektant treba *razmotriti izgradnju* rotora ili alternativu istome, odnosno jasno, precizno i razumljivo je propisan mogući način izrade projektnog rješenja u tom dijelu“. Žalbeni navod je neosnovan.

Žalitelj navodi i da se na stranici 21 projektnog zadatka navode „Opći zahtjevi Grada Karlovca“, i to, među ostalim, sljedeće „1. Obavezno primijeniti brojanje prometa na svim raskrižjima; 5. Projektirati novu javnu rasvjetu na kompletnoj trasi prometnice usklađenu sa projektom prometnice i rješenjem pješačko-biciklističkih staza; 6. Pješačko-biciklističke staze projektirati prema projektu DC3 u dogovoru sa predstavnicima Grada Karlovca.

Žalitelj navodi da je traženje pod broj 1 nejasno jer se u projektnom zadatku nigdje ne navodi kakvo bi se brojanje provodilo, s kojom svrhom, u kojem obimu te bi se ovakvo traženje u projektnom zadatku moralo opsežno obrazložiti, ovo osobito jer predmet ovog postupka nije prometna studija koja bi trebala odrediti određena prometna rješenja za što se u pravilu brojanje prometa provodi. Osim toga, tvrdi žalitelj, u troškovniku uopće nije sadržana stavka brojanja prometa te je i zbog toga nejasno ovakvo traženje naručitelja. Smatra da bi naručitelj trebao precizno definirati opseg i način usluga brojanja prometa, sukladno već postojećim i provedenim projektima semaforizacije (npr. da li su intervali 10 minuta ili 15 minuta).

Nadalje, žalitelj navodi da je traženje pod broj 5 nejasno jer u projektnom zadatku uopće nisu sadržane smjernice za projektiranje javne rasvjete, a također bi bilo potrebno odrediti smjernice da li se pritom misli na npr. led rasvjetu, solarnu, klasičnu ili rasvjetu na senzore.

Također, navodi da je traženje pod broj 6 nejasno, što bi značilo projektiranje prema projektu DC3 u dogovoru s predstavnicima Grada. Tvrdi da navedeni projekt nije sastavni dio predmetne DON niti je od strane ponuditelja u tom dijelu omogućen uvid u predmetni projekt pa bi minimalno bilo potrebno od strane naručitelja jasnije objašnjenje o čemu se pritom misli.

Uvidom u točku projektnog zadatka „Opći zahtjevi Grada Karlovca“, utvrđeno je da je istom propisano: „1. Obavezno primijeniti brojanje prometa na svim raskrižjima, 5. Projektirati novu javnu rasvjetu na kompletnoj trasi prometnice usklađenu sa projektom prometnice i rješenjem pješačko-biciklističkih staza, 6. Pješačko – biciklističke staze projektirati prema projektu DC3 u dogovoru sa predstavnicima Grada Karlovca.“.

Provjeravajući osnovanost ovog žalbenog navoda utvrđeno je uvidom u projektni zadatak da se u istom nigdje, osim u spomenutoj točki, ne spominje brojanje prometa, kao niti opis kako bi se organiziralo, provodilo, u kojem opsegu, intervalima, itd. Također, o brojanju prometa ne govori se ni u troškovniku. Nadalje, u projektnom zadatku nisu dani detalji vezano za projektiranje javne rasvjete, osim što se u nekim točkama, poput 6.2 „Projekti novih instalacija“ i 6.3. „Projekti instalacija DTK i javne rasvjete u nogostupu“, isto općenito navodi. Konačno, nije u projektnom zadatku obrazloženo niti što bi predstavljalo projektiranje prema projektu DC3 u dogovoru s predstavnicima Grada, budući da taj projekt nije dio dokumentacije o nabavi. Slijedom svega naprijed navedenog, sve ove odredbe projektnog zadatka su nejasne, a što je protivno članku 200. stavak 1. ZJN 2016 te su ovi žalbeni navodi ocjenjeni osnovanima.

Zaključno, žalitelj ukazuje da se na stranici 44 projektnog zadatka navode „Opći zahtjevi Grada Karlovca“: „Posebno je nužno da se sukladno Sporazumu pri izradi troškovnika poštuju članak 2. i članak 3. Sporazuma kako bi se kvalitetno mogli pratiti troškovi između potpisnika Sporazuma u fazi izrade projektne dokumentacija, a i kasnije u fazi izvođenja radova.“. Nadalje, navodi da se na dnu te stranice projektnog zadatka navodi: „Prilog: preslika Sporazuma“. Žalitelj navodi da navedeni Sporazum nije u prilogu projektnog zadatka niti se ne nalazi u predmetnoj dokumentaciji te je ova odredba također nejasna i ne omogućava podnošenje usporedivih ponuda.

Uvidom u projektni zadatak utvrđeno je da ne prileži preslika Sporazuma, stoga je navedena odredba projektnog zadatka nejasna i suprotna članku 200. stavak 1. ZJN 2016.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo tijelo je utvrdilo postojan je osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. točke 7. ZJN 2016 što je obrazloženo u okviru drugog žalbenog navoda.

U skladu s navedenim, a temeljem članka 425. stavka 1. točke 4. ZJN 2016 odlučeno je kao u točki 1. izreke ovog rješenja. Naručitelj će u nastavku postupka postupiti sukladno članku 419. stavku 4. ZJN 2016.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 5.781,25 kuna, od čega 5.000,00 kuna na ime plaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka te 781,25 kuna na ime zastupanja po odvjetniku.

Članak 431. stavak 2. ZJN 2016 propisuje da Državna komisija odlučuje o troškovima žalbenog postupka, određuje tko snosi troškove žalbenog postupka i njihov iznos te kome se i u kojem roku moraju platiti. Stavak 3. tog članka propisuje da stranka na čiju je štetu žalbeni postupak okončan dužna je protivnoj stranki nadoknaditi opravdane troškove koji su joj nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku.

Kako je žalba kojom je žalitelj tražio poništenje dijela dokumentacije o nabavi osnovana, osnovan je i žaliteljev zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka te mu sukladno članku 430. stavku 1. točki 6. ZJN 2016, pripada pravo na trošak u iznosu od 5.781,25 kuna, od čega

5.000,00 kuna na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka te 500,00 kuna za sastav žalbe po odvjetniku s pripadajućim povećanjem od 25% u iznosu od 125,00 kuna kao i iznos od 156,25 kuna na ime PDV-a, sve sukladno Tbr 20.1 i Tbr 22 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.), a u svezi s člankom 3. stavkom 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave. Stoga je odlučeno kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

Naručitelj je sukladno odredbi članka 425. stavka 6. ZJN 2016 obavezan postupiti sukladno izreci odluke Državne komisije, najkasnije u roku od 30 dana od dostave izvršne odluke, pri čemu je vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama Državne komisije.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovoga rješenja ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave.

Stranke žalbenog postupka:

1. Grad Karlovac,
Karlovac, Banjavčičeva 9
2. Mobilita Evolva d.o.o.,
Zagreb, Froudeova 5